

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Στήν σημερινή Εὐαγγελική περικοπή ὁ Ματθαῖος μᾶς περιγράφει τό θαῦμα τοῦ Ἰησοῦ πού δάμασε τά στοιχεῖα τῆς φύσης καί περπάτησε ἐπάνω στό νερό, τήν ὀλιγοπιστία τοῦ Πέτρου καί τήν ἀναγνώριση ἀπό τούς μαθητές ὅτι ὄντως ὁ Χριστός εἶναι ἀληθινά ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ.

Ὅταν τό πλήθος, πού εἶχε μαζευτεῖ γιά νά ἀκούσει τά λόγια τοῦ Χριστοῦ ἀποχώρησε, οἱ μαθητές μπῆκαν στό πλοῖο καί ἀνοίχτηκαν μέσα στήν θάλασσα. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνέβηκε στό ὄρος πού ἦταν κοντά ὥστε νά προσευχηθεῖ. Βλέπουμε ὅτι καί ὁ ἴδιος ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, τό Δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὡς τέλειος ἄνθρωπος ἔχει τήν ἀνάγκη νά προσευχηθεῖ στόν Πατέρα καί Δημιουργό των ἀπάντων. Ἀναλογιστεῖτε τό μέγεθος καί τήν ἀνάγκη πού πρέπει νά ἔχουμε ὅλοι ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι τά κτιστά δημιουργήματα γιά προσευχή στόν Πατέρα καί δημιουργό μας καί ὄχι μόνο μιά ἀπλή προσευχή ἀλλά καί τήν μετοχή μας στά μυστήρια τῆς ἐκκλησίας.

Κάποια στιγμή μέσα στήν νύκτα, καί ἐνῶ οἱ ἀπόστολοι ἦταν μέσα στό πλοῖο, ξεσπᾶ ἕνας δυνατός ἄνεμος καί σηκώνει ὑψηλά κύματα. Τότε ἔντρομοι οἱ μαθητές βλέπουν τόν Ἰησοῦ νά περπατᾶ ἐπάνω στό νερό ἀνάμεσα στά κύματα. Νομίζοντας ὅτι εἶναι φάντασμα βάζουν τίς φωνές. Τότε ὁ Χριστός τούς ἀπαντᾶ, «μήν φοβάστε ἐγώ εἶμαι». Ὁ Πέτρος τότε τοῦ ἀπαντᾶ «Κύριε ἐάν εἶσαι ἐσύ διέταξέ με νά ἔρθω σέ ἐσένα περπατώντας ἐπάνω στά κύματα». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπαντᾶ «ἔλα» καί ὁ Πέτρος ξεκινᾶ καί περπατᾶ πρὸς αὐτόν ἐπάνω στό νερό. Ξαφνικά, βλέποντας τόν ἰσχυρό ἄνεμο ἐνῶ περπατοῦσε, τρόμαξε καί ἄρχισε νά βυθίζεται. Τότε φωνάζει «Κύριε σῶσε με». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ δίνει τό χέρι του καί τόν τραβά ἐπάνω καί τοῦ λέγει «ὀλιγόπιστε γιατί δίστασες;». Καί ἀνέβηκαν μαζί στό πλοῖο. Οἱ μαθητές, βλέποντας ὅλα αὐτά, ἄρχισαν νά προσκυνοῦν τόν Ἰησοῦ καί νά ἀναγνωρίζουν ὅτι ὄντως αὐτός εἶναι στά ἀλήθεια ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ.

Σήμερα θά σταθοῦμε στήν ὀλιγοπιστία τοῦ Πέτρου. Ὁ Χριστός, ὅπως ξέρουμε μέσα ἀπό τό Εὐαγγέλιο, πάντα σέ ὅλα τα θαύματα καί τίς θεραπείες πού ἔκανε στους ἀνθρώπους δέν εἶπε ποτέ ὅτι αὐτός τούς θεράπευε, ἀλλά ἔλεγε «ἡ πίστη σου σέ ἔσωσε» ἢ «ἄς γίνει σύμφωνα μέ τήν πίστη σου». Ἐδῶ ὁ Πέτρος στήν ἀρχή πίστεψε στόν Χριστό καί περπάτησε καί αὐτός μαζί του ἐπάνω στό νερό, ὅμως ὁ ἄνεμος τόν τρόμαξε καί ἔχασε τήν πίστη του καί ἀμέσως ἄρχισε νά βουλιάζει.

Ἔτσι καί ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι, ὅταν ἔχουμε δυνατή τήν πίστη μας στόν Θεό, δέν παρεκκλίνουμε ἀπό τόν προσωπικό ἀγώνα μας γιά τήν σωτηρία τῆς ψυχῆς μας καί εἶμαστε δυνατοί, γιατί ὁ Θεός εἶναι μαζί μας καί ἐνδυναμώνει τήν προσπάθειά μας. Ὅμως, ἀφοῦ κάτι ἀπλό ὅπως ὁ ἄνεμος ἔκανε τόν Πέτρο νά ὀλιγοπιστήσει, ἔτσι καί γιά ἐμᾶς τούς

άνθρώπους υπάρχει αυτός ο άνεμος, δηλαδή ο πειρασμός που μας κάνει να διακόψουμε τον συνεχή αγώνα μας και να πέσουμε στην αμαρτία.

Ο Χριστός όμως είναι πάντα δίπλα μας. Άρκει να μετανοήσουμε και να μην συνεχίζουμε στο δρόμο της αμαρτίας αλλά να επανέλθουμε στον δρόμο της προσευχής και της αρετής. Ο Χριστός συγχωρεί τα λάθη και τις αμαρτίες μας και είναι πάντα εκεί δίπλα μας να μας δώσει το χέρι του και να περπατήσει και αυτός μαζί μας, όπως έκανε και στον Πέτρο. Άδελφοί μου, ο μόνος τρόπος για την σωτηρία και την επικοινωνία μας με τον Θεό εκτός από την μετοχή μας στις ακολουθίες και στα μυστήρια της εκκλησίας είναι η προσευχή. Άς γίνουν, όχι συνήθεια του στόματος, αλλά συνήθεια της καρδιάς μας, της ψυχής μας, του μυαλού μας, πέντε άπλές λέξεις με βαθύ όμως νόημα:

Κύριε Ίησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με. Ἀμήν.

Πρεσβύτερος Βασίλειος Ντίνος